

Válasz Udvaros Bélának

Kedves Udvaros Béla!

Az UNÉL legutóbbi számában olvastam Griffmadár című, Dávid Ferencről szóló monodrámáról írt kritikádat (2005. január-február). Mindenek előtt a műről írt elismerő szavaidat szeretném megköszönni. Az, hogy „igen figyelemreméltó”, „feltétlenül értékes mű”, számomra, egy ízig-vérig színházi embertől, akit nagyrabecsülök, „evangéliumi” színháza miatt szeretek, nagyon nagy öröm. És, akinek a Színház egy fölfoghatatlanul szép vágyálom csupán, s a színház alakjai, különösképpen az igazi színészek a művészet világának kivételes, varázslatos „lényei”, ennél többet, közülük valótól nem is várhatok. Most sem vártam. Talán éppen ezért hatott rám úgy, írásod kritikái megjegyzései közül az, hogy **hősöm nem ütközik össze senkivel, önmagával sem**, nincsenek pillanatnyi megtorpanásai, nem kételkedik, – hogy azonnal elővettem monodrámám kéziratát, s miközben itt-ott zavaros, a drámai szöveg feszességét gyengítő mondatokon változtattam, sorokat húztam ki, s apróbb stilisztikai javításokat végeztem, **meggyőződtem állítás ellenkezőjéről**. Úgy van ez, ahogy hittem: ez az emberséges ember a nyílt és tudatosan vállalt kiállás példája. Csupa szembeszegülés, s hogy e gyötrelmes sorsban nem egyszer hitét vesztve semmisül meg, meghal és felárad. Nem így látod: szívvel joga. **De van egy félreértés is**, amiért – a köszönetnyilvánításon túl – valójában ezt a levelet írom. Bizonyára a már fáradó figyelem s a koncentráció hiá-

nyából adódó félreértés ez, de bosszantó; amit tisztázni, helyére tenni nem csak, hogy lehet – muszáj! A darab általad kiemelt és csak „látzólag drámainak” ítélt befejező része is Dávid Ferenc házi őrizetében, tehát szobájában zajlódik, és nem „száműzetése végvárában, a dévai vár börtönében”. Mikor az erényt mind bűneként sorolja s az utolsó szóként így kiált fel: „Uram! Föllángolni látom shampel csipkebokrát”, nincs tovább, nincs a lassú, a megalázó és már betegen elszüvedett rabság börtöne. A kritikában szereplő mondat a darab írójára nézve dilettáns elképzelést sugall. **A vár legjobb börtönszobájában se lehetett házi könyvtár**, Kálvin, Szervét könyveivel, ami Dávid Ferenc szobájában minden bizonnyal volt.

Ennyit akartam elmondani.

Jó egészséget kívánok és még egyszer köszönöm, aminek a kritikában örülnöm lehetett, a szép szavakat.

Debrecen, 2005. március 3.

Szeretettel:
Ószabó István

Lapzárta után

Pongrácz Gergely a legendás Corvin-közi felkelők vezére, az 1956-os forradalom hőse 72. éves korában **Kiskunmajsán elhunyt**.

Temetés előtti búcsúztatása a budapesti **Szent István Bazilikában** volt **2005. május 28-án**, amelyen jelképesen az egész Nemzet leróttá előtte kegyeletét.

Emlékét örökre megőrizzük.

Valamennyi
Kedves Olvasónknak!

Lapunkat szokás szerint Pünkösöd előtt, vagyis **május 5** körül kívántuk eredetileg megjelentetni.

Erre utal az is, hogy cikkünk döntően a Pünkösddel kapcsolatos témákról szólunk.

Mivel azonban a pünkösdi beiktatás (a televíziós felvételek miatt) **május 22-re** lett kitűzve, ezért úgy gondoltuk, hogy Egyházunk ezen nagy eseményéről is tudósíthassunk, a lap megjelentetését ezen időpont utánra toljuk ki.

Akit ezen határidő csúsztatás kellemetlenül érintett, hogy kedvenc lapját nem Pünkösöd előtt, hanem jóval azután veheti csak kézbe, attól ezúton kérünk elnézést.

Ígérjük, hogy lapunk egyes számai a jövőben is a nagy egyházi és nemzeti ünnepeinkhez igazodóan az azokat megelőző héten jelennek meg.

Így várhatóan **augusztus 20-i 2005/4-es számunk is legalább augusztus 10-én**.

Szíves megértésüket és bizalmukat kérjük továbbra is, várjuk biztató, dicsérő, javaslattevő leveleiket.

Tisztelettel
a Szerkesztőség